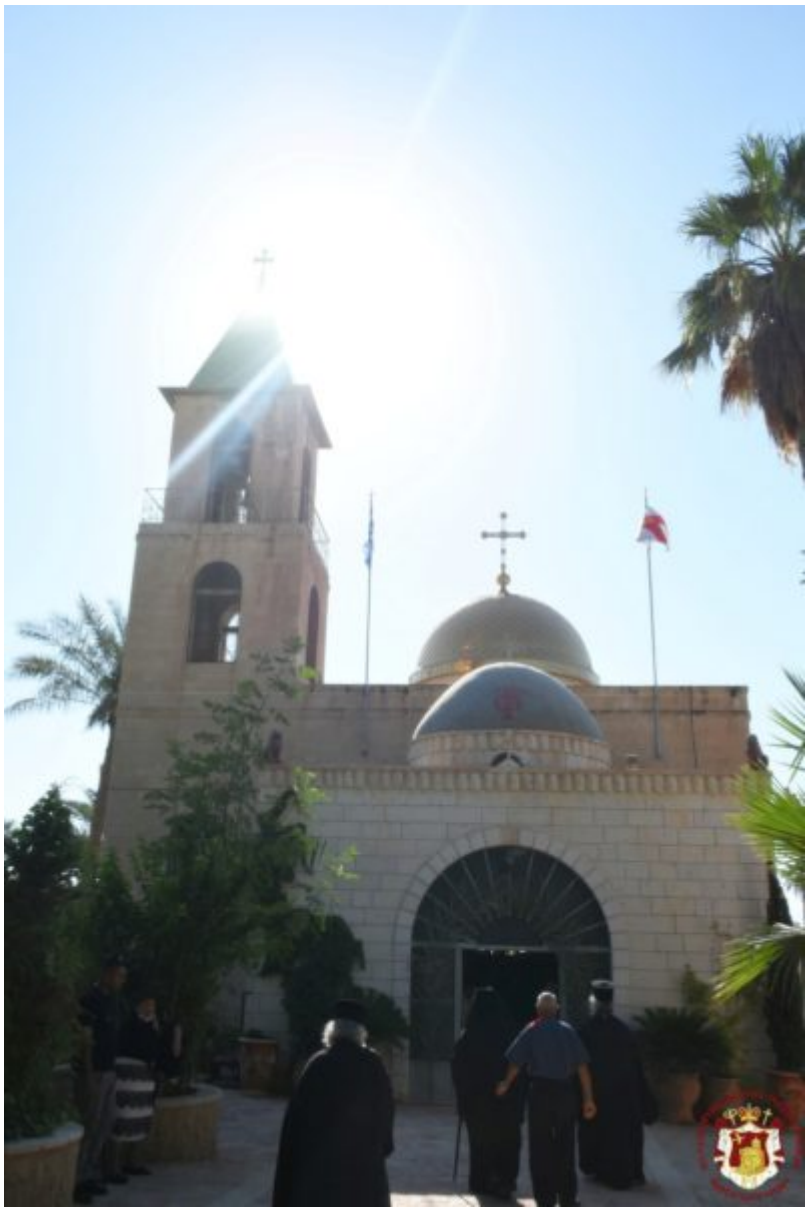
28/06/2021

Γιορτάστηκε ο προφήτης Ελισσαίος στην Ιεριχώ

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η μνήμη του αγίου Προφήτη Ελισσαίου εορτάστηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την Κυριακή, 14η/27η Ιουνίου 2021, στην Ιεριχώ, κυριότερη περιοχή της ζωής και της δράσεως αυτού.

Κατά την εορτή αυτή, η Εκκλησία αναμιμνήσκεται ότι ο προφήτης Ελισσαίος, υιός Σαφάτ εκ πόλεως Αβέλ-Μεούλ, γης Μανασσή, γεωργός το επάγγελμα, εκλήθη από τον προφήτη Ηλία και ακολούθησε αυτόν.

Μαρτυρείται στα βιβλία των Βασιλειών της Παλαιάς Διαθήκης, κυρίως της Δ΄, διά πολλών σημείων δωρεάς του Θεού προς αυτόν.

Στην Ιεριχώ μετέτρεψε δια προσευχής τα πικρά και βλαβερά ύδατα εις γλυκέα και ωφέλιμα. Είδε τον διδάσκαλό του, προφήτη Ηλία, «να αναλαμβάνηται εν πυρίνω άρματι εις ουρανούς και εζήτησε διπλήν την χάριν αυτού και εις ένδειξιν χορηγήσεως αυτής έλαβε παρ’ αυτού άνωθεν την μηλωτήν, επί της οποίας και έπλευσεν επάνω του ύδατος και διέσχισε τον Ιορδάνην».

Προς τιμήν αυτού του προφήτη «αποδιώκοντος νόσους και καθαρίζοντος λεπρούς» ετελέσθη θεία Λειτουργία εις τον Ναόν αυτού εις Ιεριχώ παρά την συκομορέαν του Ζακχαίου, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. του Πατρός ημών και Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, ως των Αρχιμανδριτών π. Ιγνατίου ηγουμένου της Μπετζάλλας και της Ιεράς Μονής του Χωρίου των Ποιμένων, π. Ονουφρίου ηγουμένου του Σαρανταρίου Όρους, του Δραγουμάνου Αρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, του π. Κυριακού εκ της Ιεράς Μονής Αββά Γερασίμου του Ιορδανίτου, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων ως του π. Γαβριήλ της Γιάφατ Νάσρα,

του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψαλλόντων του

Στο Κοινωνικόν της θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος εκήρυξε διά της κάτωθι

προσφωνήσεως Αυτού:

«Δίκαιοι δέ εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά ῾Υψίστῳ. διά τοῦτο λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς καί τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν», (Σοφ. Σολομ. 5, 15-16).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἁγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀρχαίας πόλεως ὑμῶν Ἱεριχοῦς, σήμερον, ἡμέρᾳ Κυριακῇ μετά τήν Πεντηκοστήν, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν τῶν ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης Ἁγίων Πάντων ἑορτήν καί ἐξόχως τιμήσωμεν τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ μοναστηριακῷ ναῷ.

«Δίκαιοι δέ εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά ῾Υψίστῳ», λέγει ὁ ἱερός συγγραφεύς (Σολ. 5,15). Εἰς τό ἐρώτημα ἡμῶν, ποῖοι εἶναι οὗτοι οἱ Δίκαιοι; Ἀπαντᾷ Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, λέγων: «Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγώ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτόν κἀγώ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 10, 32-33).

Μέ ἄλλα λόγια, ἐάν ὁμολογῇ τις τόν Θεόν ἐν τῇ ἐπιγείῳ ζωῇ θά ὁμολογήσῃ ὑπέρ αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Πατρός Αὐτοῦ ὁ Χριστός ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ, τῇ ἐπουρανίῳ δηλονότι βασιλείᾳ Αὐτοῦ. Ἐάν δέ ἀρνηθῇ τις τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Θεάνθρωπον καί Σωτῆρα ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, θά τόν ἀρνηθῇ καί ὁ Χριστός ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ἁγίων ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ.

Οἱ «Δίκαιοι» κατ᾽ οὐσίαν εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὡμολόγησαν τόν Ἰησοῦν Χριστόν, Θεόν τέλειον καί ἄνθρωπον τέλειον σάρκα λαβόντα ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας διά Πνεύματος Ἁγίου. Οἱ Δίκαιοι οὗτοι εἶναι κατά τόν θεῖον Παῦλον οἱ ἀποτελοῦντες«τήν Ἐκλησίαν τῶν πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων», (Ἑβραίους 12, 23), τοὐτέστιν οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαντες Πατριάρχαι, Προφῆται, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ἀσκηταί, Ἱεράρχαι, Διδάσκαλοι, Ὅσιοι καί τῶν ἁγίων Γυναικῶν ὁ τίμιος χορός. Διό καί ὁ ὑμνῳδός λέγει: «Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες, καί ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τά πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καί τά πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τόν τύπον ἐπέχουσαν, καί Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ· Σύ με διά τῆς Θεοτόκου

συντήρησον, πολυέλεε».

«Διά τοῦτο [οἱ δίκαιοι] λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου», (Σοφ. Σολομ. 5,16). Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεός Πατήρ, ὁ Ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει τήν φροντίδα διά τούς Δικαίους, Αὐτός θά τούς ἀνταμείψῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ. Εἰς τό βασίλειον τοῦτο τῶν Οὐρανῶν ἅπαντες οἱ ἅγιοι, δηλαδή οἱ Δίκαιοι, θά εἶναι στεφανωμένοι μέ στέφανον ἔνδοξον.

Εἰς τούς ἁγίους Πάντας, δηλονότι τούς Δικαίους συμπεριλαμβάνονται καί οἱ ἅγιοι Προφῆται τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, μεταξύ τῶν ὁποίων διακρίνεται ὁ σήμερον τιμώμενος Προφήτης Ἐλισσαῖος. Ὁ μακάριος Παῦλος ἐπικαλεῖται τό ἀναρίθμητον πλῆθος τῶν μαρτυρησάντων ὑπέρ τῆς ἀληθείας καί προβάλλει αὐτούς ὡς παράδειγμα ζωντανόν πρός μίμησιν ἀπό τούς συγχρόνους πιστούς Χριστιανούς λέγων: «Τοιγαροῦν καί ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», (Ἑβρ. 12, 1-2). [Καί ἀναλυτικώτερον, λοιπόν καί ἡμεῖς, ἀφοῦ ἔχομεν τριγύρω μας τόσον μεγάλον καί πυκνόν σύννεφον ἀνθρώπων, πού ἐμαρτύρησαν διά τήν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ἄς πετάξωμεν ἀπό ἐπάνω μας κάθε βάρος βιοτικῶν πραγμάτων καί φροντίδων, ἐπί πλέον δέ καί τήν ἁμαρτίαν, εἰς τήν ὁποίαν εὔκολα κανείς παρασύρεται καί ἄς τρέχωμεν μέ ὑπομονήν τόν ἀγῶνα, πού προβάλλει ἐμπρός μας. Καί πουθενά ἀλλοῦ ἄς μή στρέψωμεν τά βλέμματά μας καί τήν προσοχήν μας, παρά μόνον εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν].

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦ Παύλου: «τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων», (Ἑβρ. 12,1) ἐπισημαίνει ὅτι ὁ θεῖος Ἀπόστολος δέν ἀναφέρεται μόνον εἰς τούς κηρύξαντας τήν ἀλήθειαν ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, ἀλλά καί ἐν τῇ Παλαιᾷ «οὐχί τούς ἐν τῇ Καινῇ λέγει μόνον, ἀλλά καί τούς ἐν τῇ Παλαιᾷ· καί γάρ καί αὐτοί ἐμαρτύρησαν τῇ τοῦ Θεοῦ μεγαλειότητι».

Καί ποία εἶναι ἡ μεγαλειότης τοῦ Θεοῦ; Εἶναι τό μυστήριον τῆς θείας ἀποκαλύψεως, δηλονότι τῆς θείας Οἰκονομίας τό σκιωδῶς μέν ἀποκαλυφθέν εἰς τούς Προφήτας, οὐσιωδῶς δέ ἐν τῷ Θεῷ Λόγῳ Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ Χριστός εἶναι τό πλήρωμα τοῦ Νόμου [τοῦ Μωσαϊκοῦ] καί τῶν Προφητῶν, ὡς μαρτυρεῖ αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος λέγων: «Μήν νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τόν νόμον ἤ τούς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλά πληρῶσαι», (Ματθ. 5,17).

Ἡ ἁγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τήν μνήμην τοῦ θεσπεσίου ἁγίου Προφήτου ἡμῶν Ἐλισσαίου, διότι οὗτος ἀνεδείχθη μυσταγωγός τοῦ ὑπέρ

νοῦν μυστηρίου τοῦ Θεοῦ, προεφήτευσε περί τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρουσίας καί πολλά τεράστια θαύματα ἐποίησεν ὁ Θεός διά χειρός αὐτοῦ =[τοῦ Ἐλισσαίου], μαθητοῦ γενομένου τοῦ μεγάλου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἱκετεύσωμεν τόν Ἅγιον Προφήτην Ἐλισσαῖον καί μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Τῶν προφητῶν τούς ἀκραίμονας καί παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καί Ἐλισσαῖον, καί Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελῳδικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, [τῶν συνεορταζομένων αὐτοῖς Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης σύν ταῖς Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας] ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί τό μέγα ἔλεος» ἀμήν. Ἔτη πολλά καί ἀπηλλαγμένα τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ».

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε μικρά δεξίωσις καί τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ καλῶς ἐπιμελουμένου τῶν τῆς Μονῆς ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου. Τούτους ηὐχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος

